

Januar je zaznamoval tehniški dan, v okviru katerega smo spoznavali poklice, zato smo se odločili, da ga podrobneje predstavimo tudi v spletnem časopisu. Sicer pa je letošnji prvi mesec zaznamovalo tudi hladno vreme, saj so bile kar ves mesec temperature pod ničlo.

Glorija

Dogajalo se je ...

TEHNIŠKI DAN - POKLICCI

V ponedeljek, 23. januarja, je na šoli potekal tehnični dan, na katerem smo učenci spoznavali različne poklice in na katerih šolah jih lahko pridobimo. Pri nas so gostovali: mehatronik in računalnikar s Šolskega centra Velenje, poklicni gasilec, industrijski oblikovalec, optik, modna oblikovalka, svetovalec za prehrano, osebni trener, grafična oblikovalka in mizar. Poleg njih so na tržnici poklicev sodelovale tudi: Kmetijska šola Šentjur, Lesna šola Maribor, Zdravstvena šola Celje, Srednja šola za gostinstvo in turizem Celje ter Šolski center Velenje.

TRŽNICA POKLICEV

V stari telovadnici so se zbrali predstavniki različnih srednjih šol iz Celja, Velenja in Šentjurja. Učenci smo lahko poskusili različne dobrote, ki so nam jih pripravili (palačinke, koktajle, različni piškoti), lahko smo se previjali dojenčka, se učili umetnega oživljanja, dekletom je bila zelo zanimiva manikira, po želji pa so nam izdelali tudi tatuže. Vseskozi so nam bili na voljo tudi profesorji, ki smo jih lahko povprašali o poteku šolanja na šoli, kjer poučujejo.

Glorija Mikek, 9. B

SVETOVALCA ZA PREHRANO

Neža Lesar in Urban Jakob sta nam seznanila s tem, kako lahko sami z ustrezno prehrano poskrbimo za svoje zdravje. Naredili smo si tudi smutije iz banan, jabolk, pomaranč in blitve. Bili so okusni! Povedala sta nam tudi, da se moramo čim več gibati in zaužiti čim manj sladkorja.

Špela Brezovnik, 7. b

OSEBNI TRENER

V telovadnici nam je Jaka Šuštaršič predstavil poklic osebnega trenerja. Povedal nam je, kako poteka šolanje za ta poklic in nam predstavil delovni urnik vadbe. Po končani predstavitvi pa nas je seznanil z nekaj vajami, ki jih izvajajo za ogrevanje. Začeli smo s poskoki, nato pa s prevali. Bilo je zelo zabavno in poučno, saj smo tudi mi sodelovali in se ob tem pošteno razmigali.

je, kako poteka šolanje za ta poklic in nam predstavil delovni urnik vadbe. Po končani predstavitvi pa nas je seznanil z nekaj vajami, ki jih izvajajo za ogrevanje. Začeli smo s poskoki, nato pa s prevali. Bilo je zelo zabavno in poučno, saj smo tudi mi sodelovali in se ob tem pošteno razmigali.

Špela Irman, 7. b

POKLICNI GASILEC

Meni je bil najbolj zanimiv poklic gasilca. Predstavil ga je moj oče Robert Napotnik. Kljub temu da mi je poklic že znan, sem izvedela veliko novega in zanimivega. Če si želiš postati poklicni gasilec, je potrebno najprej zaključiti osnovno in srednjo šolo, potem pa šolanje nadaljevati na gasilski šoli na Igu pri Ljubljani. Opisal nam je delovni dan gasilca. Delo poteka v 4-izmenskem ciklusu (ruski turnus) - 24 ur na dan, 365 dni v letu. Dnevna izmena se prične ob sedmih zjutraj in traja do sedmih zvečer, nočna izmena pa od sedmih zvečer do sedmih zjutraj. Pred vsako izmeno imajo

pregled vozil in opreme. Kadar niso na intervenciji, opravljajo druga dela, kot so razni servisi gasilnih aparatov, dihalnih aparatov in servis Weber hidravlike. Med prostim časom gredo v trim kabinet, v učilnice ali pa izvajajo vaje. Tudi poklicni gasilci se morajo vseskozi izobraževati na svojem področju. Tako imajo zelo dobro usposobljeno potapljaško enoto, ki skrbi za reševanje ponesrečencev iz vode, izobražujejo se na področju servisiranja aparatov ter obnavljajo znanje v gasilski šoli na Igu.

Za konec še misel: Biti gasilec ni le poklic, biti gasilec je poslanstvo, ki ti ga izbere usoda!

Nea Napotnik, 7. b

RAČUNALNIŠKI PROGRAMER

V učilnici fizike nas je pričakal računalniški programer. Predstavil nam je svoj poklic in povedal, katero izobraževanje je potrebno opraviti, da prideš do njega. Nato smo spoznavali poseben jezik, ki ga uporabljajo programerji, pisali natančna navodila ali algoritme za pripravo čaja in igrali igrico podobno Minecraftu, v kateri je bilo še bolj nazorno prikazano delo programerja.

Glorija Mikek, 9. b

GRAFIČNA OBLIKOVALKA IN MIZAR

O svojem delu sta nam pripovedovala Urška Hrastnik, ki je grafična oblikovalka, in njen partner Miran Verbuč, ki je mizar. Ustanovila sta podjetje MEDIJALES. Izvedeli smo, da poleg pohištva (omar, postelj, vrat in vrtnih garnitur) izdelujejo tudi lesene torbice, denarnice, prstane, ovitke za telefon, očala, kipe in celo copate. Mizar nam je predstavil, za katere izdelke je uporabna določena vrsta lesa: za zunanje izdelke, kot so balkoni, in vrtno garniture je primeren macesen,

saj je najbolj trpežen; za pohištvo pa bukev, hrast in oreh. Pri manjših izdelkih pa se uporablja umetna epoksi smola, ki se zmeša in strdi. Uporablja pa se na primer pri ogrlicah, prstanih ter uhanih.

Lea Rajh, 7. b

INDUSTRIJSKI OBLIKOVALEC

Industrijski oblikovalec, ki je tudi oblikovalec spletnih strani, nam je predstavil pot do poklica in nekaj svojih izdelkov. Ko od nekoga dobi idejo za aplikacijo, je njegova naloga, da aplikacijo izriše tako, da jo bo stranka zmožna izdelati in da bo uporaba preprosta in razumljiva za končnega uporabnika. Dal pa nam je tudi nekaj dobrih nasvetov, kako smo lahko v življenju čim bolj uspešni.

Glorija Mikek, 9. b

OPTIK

Med predstavljenimi poklici je bil tudi poklic optika. Svoj poklic nam je prišla predstaviti optičarka Matija Likeb Ternik, ki dela v Optiki Likeb v Mozirju. Povedala nam je, katera znanja so potrebna za opravljanje tega dela in kako poteka izobraževanje. Predstavila nam je različne leče. Povedala nam je, da obstajajo tudi barvne leče. Njena predstavitev je bila zanimiva in če ne drugega, bom gotovo obiskala Optiko Likeb in si ogledala njihovo ponudbo.

Ana Vrabič, 7. b

MEHATRONIK

Poklic mehatronika nam je predstavil profesor Jože Hrovat, ki za ta poklic izobražuje dijake na Šolskem centru v Velenju.

Mehatronik je oseba, ki se ukvarja z mehatroniko. Izraz mehatronika je izpeljan iz besede mehanika in elektronika in predstavlja novo tehnično smer, ki se je pričela razvijati pred 40 leti. Združuje področja strojništva, elektrotehnike in računalništva. V gospodarstvu so se začele pojavljati potrebe po kadru, ki je izobražen iz teh treh področij.

Kakšno znanje in spretnosti potrebuje mehatronik?

Mehatronik uporablja računalniške aplikacije, upravlja in nastavlja procesne, električne ter mehanske nastavitve strojev in jih nadzira. Poznati mora funkcije strojev, odkriti in odpravljati napake na njih.

Kaj dela mehatronik?

Mehatronik pregleda kontrolne in krmilne funkcije na stroju ali proizvodni liniji in preveri nastavitve pnevmatičnih, hidravličnih delovnih tlakov in stanje stroja. V primeru, da stroj za delo ni primeren, ga očisti in odpravi morebitne napake. Spremlja sistem prikazov na ekranih, spreminja nastavitve stroja ter menja orodja na

delovnih sredstvih, opravlja preglede in nastavitve strojev. O svojem delu vodi dnevnik.

Pri svojem delu uporablja merilno opremo orodij in računalniške opreme in instrumente za merjenje električnih in elektronskih nastavitvev.

Delo lahko poteka na višini, na prostem ali v hrupnem okolju. Dijaki, ki se šolajo za poklic mehatronika, pridobivajo temeljna znanja iz mehanike, pnevmatike, hidravlike, elektrotehnike in elektronike. Šolanje traja štiri leta.

Nejc Cajner, 7. B

MODNA OBLIKOVALKA

Eden izmed poklicev, ki smo ga spoznali, je bil tudi poklic modna oblikovalka. Le-tega nam je predstavila Mozirjanka Martina Marolt, bivša učenka naše šole. Opisala nam je šolanje, ki ga je opravila, in predstavila delo, ki ga opravlja danes. Pokazala nam je nekaj slik modnih trendov in modnih kolekcij. S sabo pa je prinesla tudi nekaj oblačil iz svoje trgovine. Z mamo imata svojo blagovno znamko Martise.

Alenka Čopar, 7. B

SREČANJE VRSTNIŠKIH MEDIATORJEV

V četrtek, 19. 1. 2017, smo se štiri vrstniške mediatorke, pod vodstvom mentoric Darinke Marinc in Nataše Turk Riga, odpravile v Miklavž na Dravskem polju. Tam se je odvijalo srečanje vrstniških mediatorjev iz cele Slovenije. Na OŠ Miklavž smo prispele ob 12. uri. Najprej smo se udeležile kulturnega programa, kjer smo, poleg drugih šol, predstavile našo šolo in mediacijo pri nas. Potem smo se razdelili v skupine in sodelovali na delavnicah. Igrali smo se različne igre, se pogovarjali in spoznavali vrstniške mediatorje iz drugih šol.

Na koncu pa je vsaka skupina ob malici predstavila, kaj so počeli. Ob štirih popoldan smo se, polni novih vtisov, poslovili.

Srečanje nama je bilo zelo všeč, saj sva spoznali veliko novih mediatorjev.

Anja Purnat in Antonela Pezić, 9. a

Intervju

PRETEKLOST MORAMO PUSTITI ZA SABO IN MISLITI NA PRIHODNOST

Andrej Rak je član ansambla Golte, hkrati pa veliko učencev naše šole poučuje diatonično harmoniko. Očetovstvo ga je sicer spremenilo, a ga pri snovanju novih idej ne ovira.

Od kdaj že igraš harmoniko in kdo te je navdušil za igranje?

Harmoniko igram že od sedmega leta. Navdušil me je moj deda, ko mi je igral na rojstnih dnevih.

Kdaj ste ustanovili ansambel Golte?

Ansambel je bil ustanovljen pred 15 leti, natančneje leta 2002. Z bratom in dedkom, ki je bil tudi muzikant, smo skupaj nastopali na zabavah. Pokazala se je potreba, da se malo razširimo. Na eni od zabav sva z bratom spoznala Tonija. Najprej smo igrali za zabavo in druženje, potem pa smo se odločili, da bomo postali ansambel. Uradno smo ga ustanovili 1. 1. 2002. Deseta obletnica je bila prelomnica. Veliko je bilo priprav nanjo. Odločili smo se da bomo imeli okrogel oder, kar ni bilo značilno za Slovenijo. V tujini ja, tukaj ne, tako da je bil to eden velikih izzivov. Deset let smo pridno delali, zadnjih pet let pa smo nadaljevali v počasnejšem tempu. Pred nami je 15. obletnica in s tem novi izzivi.

Kakšne izzive si si zadal? Bo tudi nov album že letos?

Vsak dan je izziv. Če si ne postaviš cilja, potem življenje ni zanimivo. V življenju sem si postavil že veliko ciljev, vesel sem, da jih uspešno realiziram. Seveda pa imam načrte tudi za naprej. Ja, album bo izšel že letos, ker se je nabralo kar nekaj novih pesmi.

Te očetovstvo pri ustvarjanju kaj ovira?

Življenje se je z rojstvom otroka res spremenilo, a to me pri ustvarjanju ne ovira. Včasih so bili pomembni nastopi in vaje, zdaj pa je pomembno, da sem več z družino, z otrokoma. Zdaj sta že dva, in sicer Neža in Tjaš. Oba sta rojena na isti dan, čeprav štiri leta narazen. Ponosen sem nanju.

Zakaj si se odločil, da boš učil tudi druge igrati na harmoniko?

Sprva tega nisem nameraval, sploh pa si nisem mislil, da bi bil to moj poklic. Najprej

sem učil enega fanta, pozneje so prišli še drugi. V vseh letih sem imel že 200 učencev. Seveda pa je to bil velik izziv, sam pa v tem tudi uživam.

Ali maš rad živali in ali imaš kakšno doma?

Živali imam zelo rad, doma imam psička. Ko bosta otroka večja, se bomo gotovo odločili še za kakšno.

Bi kaj spremenil, če bi lahko čas zavrteli nazaj?

Vesel sem, da je tako, kot je, ničesar ne bi spremenjal. Včasih je kaj, kar bi bilo lahko bolje, toda preteklost moramo pustiti za sabo in misliti na prihodnost.

Taja Majhen, 8. b

Literarni kotiček

LOV NA DIVJE PRAŠIČE

Naša družina ima manjšo kmetijo. Zelo radi jo obdelujemo in skrbimo zanjo. Ob vikendih tako veliko časa preživim na kmetiji, kjer zelo rad pomagam pri različnih opravilih. Tako spoznavam, da je delo na kmetiji naporno in zahteva veliko truda. Vsak kmet si želi, da mu zemlja bogato obrodi in je tako poplačan njegov celoletni trud.

Seveda pa na kmetiji ne manjka težav. Prava nadloga je lahko divjad, predvsem divji prašiči. Njihovi obiski obdelovalnih površin in njihovi plenilski pohodi povzročajo veliko gmotno škodo. Njihovi pohodi puščajo za sabo razrite njive, sadovnjake, vinograde ... Divjad se je z leti zelo približala človeku. Postala pa je tudi agresivna in se hitro razmnožuje. Lovske družine s planom odstrela skušajo omiliti tovrstne težave, a vedno to ne zadostuje. Tako je bilo tudi preteklo leto.

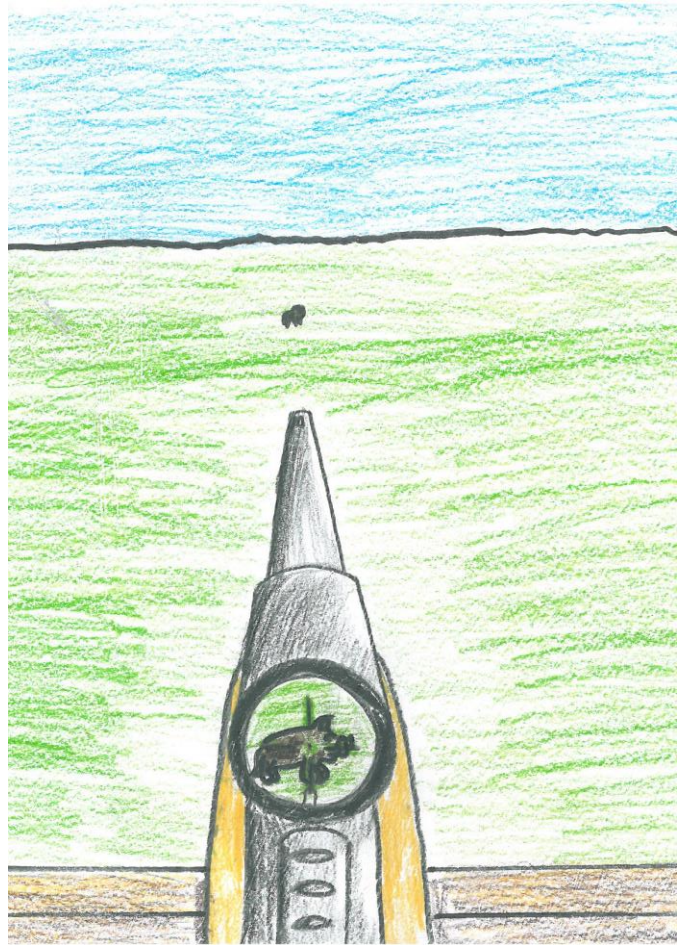
Nekega jutra smo nemočno opazovali škodo na njivi, ki so jo ponoči povzročili divji prašiči. Ker je moj ati lovec, se je odločil, da gre na lov na divje prašiče. Povabil me je s seboj in seveda sem bil takoj za to. Primerno sem se oblekel in obul ter s seboj vzel nahrbtnik, v katerega sem pospravil malico in čaj, ki ga je skuhal mama.

Z očetom sva se odpravila do lovske preže, ki stoji na obrobju gozda. Prežo je postavil ati ob pomoči mojih bratov in mene. Povzpela sva se po lestvi na vrh preže. Sedla sva na klop in čakala. Srce mi je divjalo od pričakovanja in vznemirjenja. Z zanimanjem sem se ogledoval po okolici. Pomislil sem, kakšno srečo imam, da lahko preživljam dneve v naravi in za kaj vse so prikrajšani moji vrstniki, ker te možnosti nimajo. Spil sem malo čaja. Stemnilo se je, prašičev pa še vedno od nikoder. Zdelo se je, da z atijem ta večer ne bova imela lovske sreče. Ati je opazil, da postajam utrujen, zato sva se počasi odpravila domov.

Nenadoma je čisto blizu mene v grmovju nekaj završalo. Komaj sem se zavedel, že je po travniku navzdol pridvela gruča divjih prašičev. Od strahu sem okamenel, srce pa mi je divje razbijalo. Atija pa nenadni prihod nočnih obiskovalcev ni presenetil. Pomeril je in ustrelil. Strel je odjeknil v noč. Ati me je zadovoljno potrepjal po rami in dejal, da nam zdaj ne bodo več povzročali škode. Tiho sem prikimal.

Odpravila sva se domov. Med potjo sem razmišljal, kako kruti in nerazumljivi so včasih zakoni narave. Sam se v tem trenutku še nisem videl na atijevem mestu – v vlogi lovca. A zavedam se, da včasih ne gre drugače in da je potrebno storiti tudi kaj takega, kar ti ni pri srcu. Te izkušnje zlepa ne bom pozabil. Nekoč bom verjetno zgodbo pripovedoval svojim otrokom in vnukom.

Damjan Kovač, 7. a

Mein Tag

Um 7.00 Uhr
stehe ich auf
und ich wasche

Dann frühstücke
ich und fahre in die
Schule.

Um 13.00 Uhr gehe
ich nach Hause und
mache meine
Hausaufgaben.

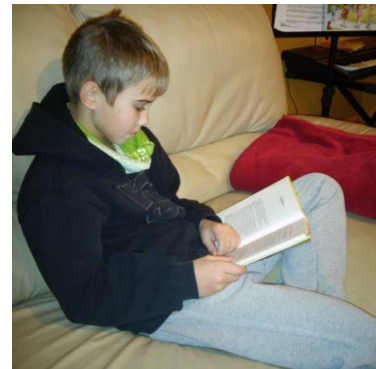
Um 15.00 Uhr fahre
ich in die

Dann spiele
ich mit meiner
Schwester.

Von 17.00 bis
17.30 lese ich.

Dann spiele ich
Videospiele.

Zzzzz....

Juš Slapnik, 5. a

